

forsvare at fastsætte strenge Bestemmelser, naar de blot ere betryggende, selv om der ogsaa derved maatte paaføres nogle Ulemper og fsee nogle Indgreb i Eiendomsretten. Dette vil dog være for Tintet at regne mod den Nytte, Plantagerne ville forarsage. Hvad dernæst Sikkerhedsbelterne angaaer, som jeg før omtalte, saa bestemmer Loven af 1861 derom med Hensyn til Afbrænding af Lyng paa Roden udenfor det af mig før nævnte Tidrum, da Afbrænding er aldeles forbuden, at Brandfogden for ethvert enkelt Tilfælde skal bestemme Beltets Brede og Bessaffenhed. Med Hensyn til Afbrænding af Hedejord og Mosejord, Hedetørv og Moseetørv bestemmes i den nævnte Lov, at Beltet skal være 30 Alen bredt i Tidrummet fra 1ste Sult til 15de September, men udenfor dette Tidrum er der ikke bestemt Noget med Hensyn til Beltets Brede. Eieren kan udføre Afbrændingen uden Brandfogdens Tilsyn; han skal blot selv være ansvarlig for, at Brandstedet er omgivet af et tilstrækkeligt Belte. Det er imidlertid en uheldig Bestemmelse, at Brandfogden saaledes i mange Tilfælde skal bestemme Beltets Brede. Det er jo nemlig klart, at Brandfogden vil være tilbøielig til at lette Bedkommende Arbeidet saameget som muligt, at han vil være fristet til i det Hele at gjøre det saa let for ham som muligt. Endnu uheldigere er det, at det er overladt til Eieren selv med Hensyn til den farligste Art af Afbrænding udenfor det af mig før nævnte Tidrum at kunne bestemme Beltets Brede, hvilket i Reglen vil have tilfølgende, at der bliver saagodt som slet ikke noget Belte. Jeg skulde meget tilraade, at der blev fastsat en Minimums Brede for Belterne med Hensyn til enhver Slags Afbrænding, og at denne Minimums Brede ikke maatte være mindre end 30 Alen. Dernæst kunde jeg ogsaa sætte Priis paa, at der blev givet de Plantager, der nu eksistere — thi de senere Plantager kunne selv sørge derfor — Ret til paa egen Bekostning og mod fuldstændig Erstatning at indrette og vedligeholde et brandfrit Belte paa anden Mand's Hede eller Mose, som støder umiddelbart op til deres Plantager. Saa snart Eieren selv vilde indtage Grunden,

hvorpaa Beltet var anlagt, til Opdyrkning, skulde Plantageeierens Ret til Beltet bortfalde.

Min næste Hovedindvending mod Loven af 1861 angaaer Midlerne, jeg før nævnte, hvorved Forsigtighedsreglerne skulde overholdes, og opkommende Brandsfare fjernes. Jeg tillod mig da at udtale, at disse Midler ikke vare tilstrækkelige. Jeg skal imidlertid ikke gaae i Detail hermed, da det vilde føre mig for vidt, men blot i Korthed berøre de vigtigste Punkter. Midlerne maae søges deels i Brandfogdens Stilling, deels i Afbrændernes og Naboernes indbyrdes Forpligtelser. Hvad Brandfogdens Stilling angaaer, da bør han ved hvert enkelt Tilfælde førend Afbrændingen tage Brandstedet i Diesyn, hvilket ikke er bestemt i Loven af 1861, og dernæst bør han ikke, som der staaer i Loven, „saavidt mulig være tilstede under Afbrændingen“, men han bør være tilstede hele Tiden under Afbrændingen, medmindre det angaaer et af de før nævnte Tilfælde, hvor enhver Fare for Aldens videre Omsiggruben ikke kan være tænkelig, nemlig hvor Afbrændingsstedet isorveien er omgivet af et meget bredt Belte af indtil 100 Alen. Brandfogden bør ogsaa føre nøiagtigt Tilsyn i sin Kred's med Overholdelsen af Brandaordningen og uopholdelig anmelde for Politimesteren, saasnart der fseer nogen Overtrædelse. Brandfogedkredsene bør flere Steder, navnlig hvor der er megen Hede, gjøres mindre, end de nu ere, og foruden en Brandfoged bør der ogsaa udnævnes en Vicebrandfoged, som kan være tilstede under Brandfogdens Sygdom eller andet lovligt Forsald. Dernæst bør der gives Brandfogden en nøiagtig Instrux, som tillige bliver tilgængelig for Publicums Kundskab. Hvad Afbrænderens hele Stilling angaaer, da troer jeg at turde paastaae, at Lovens Bestemmelser herom ere noget ubestemte og vage, og at navnlig det Minimum, der er sat for Mulcten, nemlig 3 Mk., er for lavt. Afbrænderen bør under en klækkelig Mulct, hvis Minimum ikke bør være under 5 Rd., være pligtig til at anmelde for Brandfogden, hvergang han vil foretage en Hedebrand, og ligeledes være underkastet den samme Mulct, naar han under Afbrændingen ikke nøie følger Brandfogdens Forskrifter og Be-